

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10674** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. М. Г., срещу Решение от 28.09.2020 г. по нахд № 3662/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 7-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП-2 от 14.02.2020 г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл.206, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) му е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

Касаторът поддържа, че решението е постановено в нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Счита, че съдът неправилно е квалифицирал като общ административен акт (ОАА) вмененото за нарушено Споразумение за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ (Споразумение за изпълнение или СИ), одобрено от КЕВР с решение по т.2 на Протокол № 209 от 29.11.2019 г. Поддържа, че СИ е с характер на търговска сделка между два конкретни търговски субекта [фирма] като оператор на организиран борсов пазар и [фирма] като обществен доставчик, респ. одобряването му от страна на КЕВР е единствено предпоставка за неговото

фактическо изпълнение. Извежда извод, че КЕВР не притежава правомощие по налагане на имуществени санкции за неизпълнение на СИ на основание чл.206, ал.1 ЗЕ. Излага съображения за приложение на чл.28 ЗАНН с оглед по-ниската степен на обществена опасност на нарушението, като дори минималната санкция по чл.206, ал.1 ЗЕ била прекомерно тежка. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отменено наказателното постановление, като се присъдят сторените разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 29.12.2020 г.

Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране оспорва касационната жалба чрез юрк. Н.. Излага подробни съображения в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура е изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление вх.№ Е-15-20-24 от 15.10.2019 г. [фирма] внесло в КЕВР за одобрение Споразумение за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ, сключено между [фирма] като оператор на организиран борсов пазар и [фирма] като обществен доставчик на природен газ.

На 29.11.2019 г. било проведено закрито заседание на КЕВР, на което е обсъден Доклад вх.№ Е-Дк-813 от 28.11.2019 г. относно подаденото от [фирма] заявление. В доклада е посочено, че по представения проект за споразумение на 04.11.2019 г. е проведена публична консултация на КЕВР с представители на [фирма], [фирма], БАПГ, БГА, БФИЕК и [фирма].

На основание чл.21, ал.1, т.43 ЗЕ, с решение по Протокол № 209 от 29.11.2019 г., в частта му по т.2, Комисията одобрила Споразумението за изпълнение.

Съгласно т.12 от Споразумението за изпълнение началната цена на търговете за освобождаване се определя от обществения доставчик и включва компоненти за: среднопретеглена цена на природния газ на входа на газопреносната система; разходи за осигуряване на природен газ по програмата за освобождаване (условия – постоянни и променливи); разходи от наложено задължение към обществото; разходи за осигуряване на необходим капацитет. Начинът на формиране на отделните компоненти бил уточнен в т.12.1 – 12.4 от Споразумението.

Според т.13.2, изр.2-ро от СИ, началната и актуализираната цени се обявяват по компоненти, като съгласно т.13.2.1 началната цена и количествата природен газ за търгове за доставка през 2020 г. се обявяват не по-късно от 5 дни преди провеждане на търга.

При извършена от КЕВР проверка по изпълнение на СИ било констатирано, че на 10.12.2019 г. [фирма] е обявило на интернет страницата си крайния размер на началната цена за търговете на 16.12.2019 г., но не било обявило размерите на тази цена по компоненти, за което бил съставен Констативен протокол № Г-21 от 18.12.2019 г. За констатираното нарушение на т.13.2, изр.второ, вр. т.13.2.1 от Споразумение за изпълнение, одобрено от КЕВР с решение по т.2 от Протокол № 209/29.11.2019 г., бил съставен АУАН № Г-КРС-3 от 10.01.2019 г. и издадено обжалваното пред СРС НП № 2 от 14.02.2019 г., с което на касатора на основание чл.206, ал.1 ЗЕ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

С обжалваното съдебно решение от 28.09.2020 г. по нахд № 3662/2020 г., СРС, НО,

7-и състав, е потвърдил НП № НП-2 от 14.02.2020 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на касатора на основание чл.206, ал.1 от ЗЕ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв. за нарушение на т.13.2, изр.второ, вр. т.13.2.1 от Споразумение за изпълнение, одобрено от КЕВР с решение по т.2 от Протокол № 209/29.11.2019 г.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. И. Д., на свидетели на установяване на нарушението М. И. С. и П. Л. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в процедурата по ЗАНН и доказаност на вмененото нарушение. При тълкуване на характера на Споразумението на изменение съобразно характеристиките му по чл.176а ЗЕ съдът е приел, че същото не представлява договор между два гражданскоправни субекта, тъй като основна роля за пораждаване на правния му ефект имали не страните по него, а КЕВР, която го одобрявала при изрично и кумулативно изпълнение на условията по чл.176а, ал.1 и сл. от ЗЕ. В допълнение е съобразил изключителните правомощия на Комисията да иска изменение на Споразумението и да упражнява контрол при изпълнението му (чл.21, ал.1, т.43 ЗЕ). Въз основа на изложеното, СРС е намерил, че СИ има характер на общ административен акт по смисъла на чл.65 АПК, в подкрепа на което било провеждането на предхождащи публични консултации със заинтересовани търговци и доставчици на природен газ. В заключение е приел, че установеното нарушение на т.13.2, изр.второ, вр. т.13.2.1 от Споразумение за изпълнение, одобрено от КЕВР с решение по т.2 от Протокол № 209/29.11.2019 г., попада в приложното поле на санкционната норма на чл.206, ал.1 ЗЕ, а евентуално противно схващане би обезсмислило заложената от законодателя идея за „контрол“ и би поставило КЕВР в невъзможност да реагира при явни нарушения на ЗЕ. Изложил е мотиви за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 7-и състав е валидно и допустимо, но неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК.

На КЕВР са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката - чл. 13, ал. 3, чл. 21, ал. 1, т. 8, чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4, чл. 33, ал. 1 и чл. 36а, ал. 2 от ЗЕ, като е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия, като се ръководи от разписаните в чл. 23 от ЗЕ принципи. На регулиране от Комисията подлежат цените, по които общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лице, на което е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия; цените се утвърждават ежемесечно и се прилагат от първо число на месеца, за който са утвърдени – чл.30, ал.1, т.7 ЗЕ.

По силата на чл.21, ал.1, т.39 от ЗЕ (доп. - ДВ, бр. 79 от 2019 г., в сила от 08.10.2019 г.) Комисията извършва контрол по преминаването от пазар по регулирани цени към

организиран пазар по свободно договорени цени в съответствие с правилата за търговия с електрическа енергия или правилата за търговия с природен газ. Част от този процес са правомощията на регулаторния орган, упражнени от КЕВР при одобряване на процесното Споразумение за изпълнение. Това е сторено на основание чл.21, ал.1, т.43 ЗЕ (нова - ДВ, бр. 79 от 2019 г., в сила от 08.10.2019 г.) и пар.§ 28, ал.1 от ПЗР на същите изменения на ЗЕ, уреждащ задължение за обществения доставчик на природен газ в срок до 15 октомври 2019 г. да внесе в Комисията проект на споразумение за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ.

В изпълнение на това задължение касаторът, в качеството си на обществен доставчик на природен газ, е предоставил на КЕВР проект за СИ с писмо вх.№ Е-15-20-24 от 15.10.2019 г. Видно от т.4 - т.6 на проекта същият възпроизвежда законовите изисквания по чл.176а от ЗЕ, вкл. уредба на реда за провеждане на търговете за освобождаване, ценовите механизми за освобождаване, включително за началната цена на търга, срокът на действие на споразумението, видовете предлагани продукти и периодите на тяхното предлагане по смисъла на чл.176а, ал.2 ЗЕ. Това е пряко относимо към правата на трети лица (клиенти, крайни снабдителни и търговци на природен газ), които не са подписали проекта за споразумение, но са потенциални участници в организирания борсов пазар на природен газ по смисъла на пар.1, т.34е от ДР на ЗЕ.

Съгласно пар.§ 28, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (Дв бр.79/2019 г.) Комисията е провела публична консултация на проекта за СИ и е обсъдила постъпилите предложения от трети лица в доклад рег. № Е-Дк-813 от 28.11.2019 г. От него се установява, че са приети редица от предложенията на третите лица, предвид което текстът на проекта значително е преработен. Това не се оспорва и от касатора, който във възражението си по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН признава, че окончателният вариант на Споразумението за изпълнение, одобрен от КЕВР, значително се различава от неговото предложение.

Изложеното опровергава тезата на [фирма] за чисто търговско-договорния характер на СИ. В подкрепа на противния довод е възможността за промяна на проекта за СИ след обществено обсъждане по реда на чл.14, ал.1 ЗЕ (пар.§ 28, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (Дв бр.79/2019 г.) и за едностранно, властническо изменение на предложението проект от държавния регулаторен орган при одобряване на споразумението по реда на чл.176а, ал.2 ЗЕ. Административният акт е властническо волеизявление на орган на държавно управление, издадено въз основа и в рамките на закона, което едностранно предизвиква правни последици за трети лица и което при необходимост може да бъде приведено в изпълнение с помощта на държавната принуда. Както правилно е приел районният съд, процедурата по обществено обсъждане на проекта и необходимостта от неговото одобрение от КЕВР, за да прояви правното си действие, го доближава до характеристиките на общ административен акт – властническо волеизявление на държавен орган, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица - потенциални участници в организирания борсов пазар на природен газ, с еднократно правно действие по повод на конкретен борсов кръг.

В посочения смисъл, неизпълнението на одобреното по реда на чл.176а ЗЕ споразумение може да бъде квалифицирано като нарушение по чл.206, ал.1 ЗЕ, както обосновано е приел СРС.

Въпреки изложеното, касаторът не е извършил вмененото му нарушение на т.13.2, изр.второ, вр. т.13.2.1 от Споразумение за изпълнение, одобрено от КЕВР с решение

по т.2 от Протокол № 209/29.11.2019 г., поради което противният извод на районния съд е направен при неправилно приложение на закона.

При сравнение на проекта и одобрения вариант на СИ се установява, че изцяло е възприето предложението на обществения доставчик в Раздел IV „Начин на определяне на цената на природния газ и на нейната актуализация“, където се намират т.12 и т.13 от споразумението. Видно от стр.3 на Протокол № 209/29.11.2019 г. на КЕВР заинтересованите страни, участвали в обсъждането по пар.28, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, не са направили конкретни предложения относно компонентите на началната цена, поради което изцяло е възприето предложението на [фирма] началната цена да бъде съобразена освен с разпоредбата на чл.176а, ал.3, т.2 ЗЕ, а именно да включва всички разходи за осигуряване на природния газ до ВТТ, така и допълнително да бъдат включени променливи разходи, разходи за пренос до ВТТ и тези за тримесечни, месечни и дневни капацитетни продукти. С това в споразумението е възприето предложението на [фирма], предоставящо му възможност да покрие всички свои разходи, свързани с осигуряване на природен газ до ВТТ, а именно: променливи разходи за осигуряването на този газ, разходите за пренос до ВТТ и разходи за тримесечни, месечни и дневни капацитетни продукти.

Според мотивите на решението на КЕВР по т.2 от Протокол № 209 от 29.11.2019 г. (стр.9) в Споразумението е развит ценови механизъм на тръжната процедура, като е регламентирано в обхвата на началната цена да има компоненти, които да отразяват разходите на обществения доставчик за газа на входа на газопреносната система; разходи за осигуряване на природен газ по програмата за освобождаване (неговите условно-постоянни и променливи разходи); разходи от наложено задължение към обществото; разходи за осигуряване на необходим капацитет за предлагане на газа по програмата за освобождаване. Според мотивите на решението, в отделните компоненти ясно е посочен начинът, по който се формират, с оглед постигане на прозрачност, яснота при тяхното формиране, а също така и възможност за по-добър контрол върху ценовия механизъм. Поради тази причина те са обвързани по съответния начин със съответните решения на регулатора (напр. среднопретеглена цена на природния газ на входа на газопреносната система и компонента „задължения към обществото). Пак там е посочено, че с оглед яснота и предвидимост е предвидено [фирма] да обявява на своята интернет страница началната цена преди провеждане на търговете и нейната актуализация по време на доставката на природен газ.

Видно от направените изказвания по тези предложения, А. Й. е изразил становище, че счита за концептуално неправилно на входа на организиран пазар, който по дефиниция е свободен, да се въвежда минимална цена, която почти съвпада с регулираната цена за целите на обществената доставка. Като единствен компонент от цената за обществена доставка, който отсъства в проект за СИ, той е посочил надбавката, която [фирма] получава за обществена доставка.

Методите за регулиране на цените на природния газ, правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация и внасяне на предложенията за цените и за тяхното утвърждаване се регулира от Наредба № 2 от 19 март 2013 г. за регулиране на цените на природния газ (НРЦПГ). Съгласно чл.5, ал.1 от НРЦПГ Комисията може да утвърждава регулираните по наредбата цени по компоненти в зависимост от структурата на разходите или общи цени, които включват две или повече компоненти. Отделните компоненти на формиране на цените

подробно са уредени в Раздел III на НРЦПГ.

Отделните компоненти за формиране на цената на природния газ за IV-то тримесечие на 2019 г., по която общественият доставчик [фирма] продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, включително компонента за компенсирание на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото по чл. 11а, ал. 2 от Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ (НРЦПГ) и компонента за дейността „обществена доставка“ по чл. 17, ал. 6 от същата наредба, са коментирани в Решение № Ц-31 от 30.09.2019 г. на КЕВР, за издаването на което доставчикът [фирма] е подал заявление с вх. № Е15-20-23#1 от 09.09.2019 г. Според мотивите на решението на КЕВР, [фирма] е посочил, че в заявлението и приложенията към него се съдържа чувствителна търговска информация. В тази връзка, заявителят е предоставил и неверителен вариант на заявлението, ведно с приложенията към него. В публикуваното решение са заличени конкретни данни – напр. данните за количествата внос по договора с О. „Г. експорт“ и добив от ПГХ „Чирен“, разходи по действащи цени за съхранение на природен газ, разходи за поддържане на запаси от природен газ. С посоченото решение и считано от 01.10.2019 г. са утвърдени следните цени:

1. Цена, по която общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на клиентите, присъединени към газопреносната мрежа, в размер на 44,85 лв./MWh (без акциз и ДДС), в т.ч. компонента „цена на природния газ на входа на газопреносните мрежи“ в размер на 44,03 лв./MWh, компонента за дейността „обществена доставка“ в размер на 0,69 лв./MWh и компонента за компенсирание на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, в размер на 0,13 лв./MWh. Част от тези компоненти са посочени в т.12.1 и т.12.3 от Споразумениета за изпълнението, т.е. техните стойности са публично известни.

Според т.12.2.1 от СИ размерът на условно-постоянните разходи, съответно променливите разходи, се определя като пропорционална част от общите условно-постоянни разходи, съответно променливи разходи, на [фирма], съобразно количествата природен газ, доставяни от дружеството във връзка с обществената доставка на природен газ, програмата за освобождаване на природен газ, както и дългосрочните договори и краткосрочни сделки за доставка на природен газ по свободно договорени цени, по които е страна. Очевидно в тази част се касае за информация, която представлява търговска тайна.

Систематичното място на нарушената норма на т.13.2, изр.2 от СИ, която вменява задължение за [фирма] да обяви на интернет страницата си „начална и актуализирана цени по компоненти“ не по-късно от 5 дни преди провеждане на търга, следва непосредствено начина на определяне на цената на отделните компоненти в т.12 от СИ.

В конкретния случай, [фирма] е наказано за това, че на **10.12.2019 г.** е обявило на интернет страницата си началната цена и количествата природен газ за търга на 16.12.2019 г., но не е обявило размера на отделните компоненти на началната цена, т.е. не е обявило тази цена по компоненти. В тази насока са показанията на актосъставителя М. Д., според които идеята за разделяне на цената по компоненти е лицата, които купуват природен газ, да имат информация как се съставя цената и да бъдат надеждно информирани за това.

Същевременно, законовата уредба в чл.176а ЗЕ не поставя подобни изисквания.

Съгласно чл.176а, ал.2, изр.2 ЗЕ със споразумението се определя началната цена на търга, а според чл.176а, ал.3, т.2 ЗЕ при определяне на началната цена на търга се включват всички разходи за осигуряването на природния газ до виртуална търговска точка (ВТТ). Действително, последващите търгове по чл.176а, ал.4 ЗЕ се провеждат съгласно условията и ценовите механизми на СИ, но те не могат да противоречат на принципите и логиката на търговията с природен газ.

Според приложена разпечатка от обявлението от интернет страницата на касатора от 10.12.2019 г., същото съдържа данни за начална цена на търговете на 16.12.2019 г. от 45.45 лв. за мегават/час, която включва: утвърдена от КЕВР цена на вход на националната газопрепосна мрежа, условно-постоянни разходи, променливи разходи, компонента „задържания към обществото“ и разходи за капацитет на входна точка на националната газопрепосна мрежа и пренос до ВТТ.

Въз основа на изложеното, следва извод, че част от тези компоненти са одобрени от регулатора цени, които са публичноизвестни (среднопретеглена цена на природния газ на входа на газопрепосната система и компонента „задължения към обществото“), а друга част касае разходи на доставчика, които са нормативно регулирани в НРЦПГ.

По изложените вече съображения, част от компонентите по т.12 от СИ и начина на формиране на разходите за тях са идентични с тези по Решение № Ц-31 от 30.09.2019 г. на КЕВР, където техните конкретни стойности са заличени като търговска тайна. Това са и част от доводите на касатора за липсата на задължение за посочване на стойности по компоненти – това би довело до разкриване на конфиденциална търговска информация от страна на [фирма] по сключени договори за доставка с международни доставчици, респ. недобросъвестно използване на тази информация от трети лица. Съвкупната преценка на тези две обстоятелства – липсата на законово изискване в нормата на чл.176а ЗЕ на задължение за обявяване на стойностите на отделните компоненти на началната цена и изричното заличаване на част от тези стойности в други актове на Комисията, конкретно свързани със заявления на обществения доставчик за продажба на природен газ за м.декември 2019 г., навежда настоящия касационен състав на извод за неосъществяване на вмененото нарушение.

В случай, че Комисията има друг прочит на спорната разпоредба на споразумението „началната и актуализираната цени се обявяват по компоненти“, тя може да упражни правомощията си по т.34 от СИ като даде указания за изменение на условията за изпълнение на споразумението. В конкретния случай, на 10.12.2019 г. [фирма] е публикувало на интернет страницата си информация за търговете на 16.12.2019 г. в срока по т.13.2.1. и с разбивка на компонентите, които участват при формирането на началната цена по смисъла на т.13.2., изр.2 от СИ, част от които са публично достъпни и посочени в съответните решения на КЕВР, а друга част представляват конфиденциална търговска информация.

Изложеното е в съответствие със задължението по чл.16 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (Директива 2009/73/ЕО) за поверителност на информацията. Съгласно изричния текст на чл.16, пар.3 от Директива 2009/73/ЕО информацията, необходима за насърчаването на ефективна конкуренция и ефикасно функциониране на пазара, се публикува, но това задължение *не засяга защитата на чувствителната търговска информация*. Видно от т.12.2.1 от Споразумението за изпълнение размерът на УПР и на променливите разходи е съобразен с дългосрочните договори и краткосрочни сделки за доставка на

природен газ по свободно договорени цени, по които [фирма] е страна, която информация несъмнено представлява търговска тайна. Националните регулаторни органи и Европейската комисия са длъжни да спазват поверителността на чувствителната търговска информация (чл.10, пар.8 и чл.48, пар.2 от Директива 2009/73/ЕО). По силата на чл.41, пар.16 от Директива 2009/73/ЕО решенията на регулаторните органи са напълно мотивирани, обосновани и подлежат на съдебен контрол. Те са обществено достъпни, като същевременно се запазва поверителността на чувствителната търговска информация. След като тези императивни правила следва да се съобразят от регулаторните органи, не може да се очаква от обществения доставчик да разкрие чувствителна търговска информация по силата на Споразумението за изпълнение по чл.176а ЗЕ.

По изложените съображения, касаторът не е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Включването в текста на Споразумението за изпълнение на вменения за нарушен текст на т.13.2, изр.2 за посочване на компонентите на началната цена не може да преодолее липсата на подобно изискване в националното и в съюзното законодателство. Видно от проведеното по реда на пар.§ 28, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (Дв бр.79/2019 г.) обществено обсъждане третите, заинтересовани лица, не са изразили конкретни съображения относно текста на т.12 и т.13 от Споразумението, още повече, че компонентите на началната цена са идентични с нормативно установените по НРЦПГ, т.е. част от тях са публично известни от решения на КЕВР, а друга част касае чувствителна търговска информация.

По идентичен с нормативно установения в НРЦПГ начин СИ следва да съблюдава правилата за конфиденциалност на чувствителната търговска информация. В приложената от органа преписка липсват данни за накърняването на принципа за прозрачност на информацията, като се държи сметка на баланса му с принципа за нейната поверителност. При липсата на конкретни възражения от третите, заинтересовани лица при обсъждането по пар.§ 28, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (Дв бр.79/2019 г.), че ценовият механизъм по СИ засяга тяхното право на участие на борсовия пазар, неговата цел за осигуряване на конкурентноспособност следва да се счита постигната.

Като е достигнал до противен правен извод, районният съдия е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1. Дължима е отмяна на решението на основание чл.221, ал.1 АПК и съгласно чл.222, ал.1 АПК – постановяване на друго по същество на спора за отмяна на НП.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК на касатора следва да се присъдят сторените в съдебното производство на две инстанции разности за адвокатско възнаграждение в размер общо на 3120 лв. Администрацията не е направила възражение по чл.63, ал.4 ЗАНН, но следва да се отбележи, че размерът на адвокатското възнаграждение от 1560 лв. с ДДС се доближава до минималния по чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 1130 лв. без ДДС и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 28.09.2020 г. по нахд № 3662/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-и състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-2 от 14.02.2020 г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл.206, ал.1 от Закона за енергетиката на [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. М. Г., е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране с адрес [населено място], [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. М. Г., разноси в размер на 3120 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.